

М. П. Філіпчук, Я. Й. Бігун (Чернівець. ун-т)

ЧИСЕЛЬНО-АНАЛІТИЧНИЙ МЕТОД ДОСЛІДЖЕННЯ БАГАТОТОЧКОВИХ КРАЙОВИХ ЗАДАЧ ДЛЯ СИСТЕМ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ ІЗ ПЕРЕТВОРЕНИМ АРГУМЕНТОМ

The problem of existence and approximate construction is studied for a solution of nonlinear system of differential equations with a transformed argument and linear multipoint boundary conditions.

Досліджується питання існування і наближеної побудови розв'язку нелінійної системи диференціальних рівнянь із перетвореним аргументом та лінійними багатоточковими крайовими умовами.

Дослідженню періодичних розв'язків і розв'язків крайових задач звичайних диференціальних рівнянь чисельно-аналітичним методом присвячені монографії [1, 2]. Для крайових задач із постійним запізненням наближений розв'язок побудовано в [3]. Для одного класу систем із постійним запізненням двоточкові крайові задачі досліджувались за допомогою чисельно-аналітичного методу в [4], а для диференціально-функціональних рівнянь нейтрального типу — в [5, 6].

У даній роботі досліджується багатоточкова крайова задача вигляду

$$\dot{x} = f(t, x, x_\lambda), \quad (1)$$

$$\sum_{i=0}^N A_i x(t_i) = d, \quad (2)$$

де $t \in [0, T]$; x, f, d — точки евклідового простору E_n ; $x_\lambda(t) = x(\lambda(t))$, $\lambda(t): [0, T] \rightarrow [0, T]$ — довільне неперервне відображення; $A_i, i = \overline{0, N}$, — сталі $(n \times n)$ -матриці, $N \geq 1$, $0 = t_0 < t_1 < \dots < t_N = T$. Відзначимо, що випадок двоточкової крайової задачі вивчався за допомогою чисельно-аналітичного методу в [5].

Функцію $f(t, x, y)$ вважатимемо визначеною і неперервною по t, x, y в області $G = [0, T] \times D \times D$, де D — замкнена обмежена область простору E_n . Припустимо, що в області G функція $f(t, x, y)$ обмежена вектором $M = (M_1, \dots, M_n)$, $M_i > 0$, $i = \overline{1, n}$, і задовольняє умову Ліпшица по x, y з матрицею $K = \{k_{ij} \geq 0, i, j = \overline{1, n}\}$:

$$|f(t, x, y)| \leq M, \quad |f(t, \bar{x}, \bar{y}) - f(t, \bar{x}, \bar{y})| \leq K(|\bar{x} - \bar{x}| + |\bar{y} - \bar{y}|), \quad (3)$$

де $|f(t, x, y)| = (|f_1(t, x, y)|, \dots, |f_n(t, x, y)|)$ і нерівність між векторами розуміється покомпонентно.

1. Розглянемо випадок, коли виконується умова

$$\det \left(\sum_{k=1}^N t_k A_k \right) \neq 0. \quad (4)$$

Позначимо через D_β множину точок $x_0 \in E_n$, які містяться в області D разом зі своїм β -околом, де

$$\beta = (E + L)MT + T |Hd(x_0)|,$$

$$H = \left(\sum_{k=1}^N t_k A_k \right)^{-1}, \quad L = \sum_{k=1}^N t_k |HA_k|, \quad d(x_0) = d - \left(\sum_{k=0}^N A_k \right) x_0.$$

Нехай множина D_β непорожня:

$$D_\beta \neq \emptyset \quad (5)$$

і найбільше власне значення $\lambda_{\max}(Q)$ матриці $Q = 2(E + L)KT$ не перевищує одиниці:

$$\lambda_{\max}(Q) < 1. \quad (6)$$

Розглянемо послідовність функцій, які визначаються рекурентним співвідношенням

$$\begin{aligned} x_0(t, x_0) &= x_0, \\ x_m(t, x_0) &= x_0 + \int_0^t f(s, x_{m-1}(s, x_0), x_{m-1}(\lambda(s), x_0)) ds - \\ &- tH \sum_{k=1}^N A_k \int_0^{t_k} f(s, x_{m-1}(s, x_0), x_{m-1}(\lambda(s), x_0)) ds + tHd(x_0), \quad m = 1, 2, \dots, \end{aligned} \quad (7)$$

де параметр $x_0 \in E_n$.

Легко перевірити, що при довільному x_0 всі функції цієї послідовності задовольняють крайові умови (2).

Теорема 1. *Нехай функція $f(t, x, y)$ визначена, неперервна в області G і виконані умови (3)–(6). Тоді послідовність функцій $x_m(t, x_0)$ вигляду (7) рівномірно збігається при $t \rightarrow \infty$ в області $(t, x_0) \in [0, T] \times D_\beta$ до граничної функції $x^*(t, x_0)$, яка задовольняє крайові умови (2) і є розв'язком інтегрального рівняння*

$$\begin{aligned} x(t) &= x_0 + \int_0^t f(s, x(s), x(\lambda(s))) ds - \\ &- tH \sum_{k=1}^N A_k \int_0^{t_k} f(s, x(s), x(\lambda(s))) ds + tHd(x_0), \end{aligned} \quad (8)$$

який при $t = 0$ проходить через точку $x^*(0, x_0) = x_0$. Крім цього, $x^*(t, x_0)$ є розв'язком крайової задачі

$$\dot{x} = f(t, x, x_\lambda) + \Delta(x_0), \quad \sum_{i=0}^N A_i x(t_i) = d, \quad (9)$$

де

$$\Delta(x_0) = Hd(x_0) - H \sum_{k=1}^N A_k \int_0^{t_k} f(t, x, x_\lambda) dt.$$

Для відхилення $x^*(t, x_0)$ від $x_m(t, x_0)$ при всіх $m = 1, 2, \dots, t \in [0, T]$ вірна оцінка

$$|x^*(t, x_0) - x_m(t, x_0)| \leq W_m(x_0), \quad W_m(x_0) = Q^m(E - Q)^{-1}\beta. \quad (10)$$

Доведення. Із (7) випливає

$$|x_1(t, x_0) - x_0| \leq MT + T \sum_{k=1}^N |HA_k| |Mt_k + T| Hd(x_0) = \beta. \quad (11)$$

Тому $x_1(t, x_0) \in D$ при $x_0 \in D_\beta$. Індукцією легко показати, що для всіх $m = 1, 2, \dots, t \in [0, T]$ і будь-якого $x_0 \in D_\beta$ функції $x_m(t, x_0)$ вигляду (7) не виходять за межі області D .

Покладаючи $r_{m+1}(t, x_0) = |x_{m+1}(t, x_0) - x_m(t, x_0)|$, на підставі (7) з урахуванням (3) одержуємо

$$r_{m+1}(t, x_0) \leq K \int_0^t (r_m(s, x_0) + r_m(\lambda(s), x_0)) ds + t \sum_{k=1}^N |HA_k| K \int_0^{t_k} (r_m(s, x_0) + r_m(\lambda(s), x_0)) ds. \quad (12)$$

Згідно з (11) $r_1(t, x_0) = |x_1(t, x_0) - x_0| \leq \beta$. Тому із (12) при $m = 1$ знаходимо

$$r_2(t, x_0) \leq 2K\beta t + 2t \sum_{k=1}^N |HA_k| K\beta t_k \leq 2K\beta T + 2 \sum_{k=1}^N t_k |HA_k| K\beta T = Q\beta.$$

Нескладно перевірити, що $r_{m+1}(t, x_0) \leq Q^m \beta$, $m = 0, 1, \dots$. Тому

$$|x_{m+j}(t, x_0) - x_m(t, x_0)| \leq \sum_{i=1}^j r_{m+i}(t, x_0) \leq \left(\sum_{i=0}^{j-1} Q^{m+i} \right) \beta = Q^m \left(\sum_{i=0}^{j-1} Q^i \right) \beta. \quad (13)$$

На підставі умови (6)

$$\lim_{m \rightarrow \infty} Q^m = 0, \quad \sum_{i=0}^{j-1} Q^i \leq (E - Q)^{-1},$$

тому із (13) одержуємо, що при $m \rightarrow \infty$ послідовність $x_m(t, x_0)$ рівномірно збігається в області $(t, x_0) \in [0, T] \times D_\beta$ і $\lim_{m \rightarrow \infty} x_m(t, x_0) = x^*(t, x_0)$. Оскільки всі функції $x_m(t, x_0)$ послідовності (7) задовольняють крайові умови (2), то й гранична функція $x^*(t, x_0)$ також їх задовольняє. При $j \rightarrow \infty$ із (13) для всіх $m = 1, 2, \dots$ і $t \in [0, T]$ отримуємо оцінку (10). Крім цього, переходячи в рівності (7) до границі при $m \rightarrow \infty$, бачимо, що функція $x^*(t, x_0)$ є розв'язком інтегрального рівняння (8), який при $t = 0$ проходить через точку $x^*(0, x_0) = x_0$. Таким чином, гранична функція $x^*(t, x_0)$ справді є розв'язком крайової задачі (9). Теорему доведено.

На підставі теореми 1 за допомогою методики, запропонованої в [2], встановлено всі наведені далі результати.

Вкажемо необхідні і достатні умови для того, щоб гранична функція $x^*(t, x_0)$ послідовності (7) була розв'язком крайової задачі (1), (2).

Теорема 2. *Нехай виконані умови теореми 1. Тоді для того щоб розв'язок $x^*(t)$ початкової задачі $\dot{x} = f(t, x, x_\lambda)$, $x(0) = x_0^*$, був одночасно розв'язком крайової задачі (1), (2), необхідно і достатньо*, щоб визначальна функція*

$$\Delta(x_0) = Hd(x_0) - H \sum_{k=1}^N A_k \int_0^{t_k} f(t, x^*(t, x_0), x^*(\lambda(t), x_0)) dt \quad (14)$$

у точці $x_0 = x_0^*$ перетворювалася в нуль:

$$\Delta(x_0^*) = 0. \quad (15)$$

При цьому $x^*(t) = x^*(t, x_0^*)$ і для відхилення точного розв'язку $x^*(t) = x^*(t, x_0^*)$ крайової задачі (1), (2) від її наближеного розв'язку $x_m(t, x_0^*)$ вигляду (7) вірна оцінка (10) при $x_0 = x_0^*$.

На підставі теореми 2 отримуємо наступний чисельно-аналітичний алгоритм

побудови розв'язку крайової задачі (1), (2): при $x_0 \in D_\beta$ згідно з (7) будемо послідовність функцій $x_m(t, x_0)$, залежну від x_0 як від параметра; знаходимо граничну функцію $x^*(t, x_0)$ цієї послідовності; складаємо визначальну функцію $\Delta(x_0)$ вигляду (14) і яким-небудь чисельним методом знаходимо розв'язок $x_0 = x_0^*$ рівняння (15); знаходимо розв'язок початкової задачі $\dot{x} = f(t, x, x_\lambda)$, $x(0) = x_0^*$, або, що те ж саме, знаходимо граничну функцію $x^*(t, x_0^*)$ послідовності $x_m(t, x_0^*)$. Отримана функція і буде точним розв'язком крайової задачі (1), (2), а за наближений розв'язок можна взяти функцію $x_m(t, x_0^*)$.

Виявляється, що існування розв'язку задачі (1), (2) можна встановити, не знаходячи граничну функцію $x^*(t, x_0)$. Розглянемо наближену визначальну функцію

$$\Delta_m(x_0) = Hd(x_0) - H \sum_{k=1}^N A_k \int_0^{t_k} f(t, x_m(t, x_0), x_m(\lambda(t), x_0)) dt \quad (16)$$

та наближене визначальне рівняння

$$\Delta_m(x_0) = 0. \quad (17)$$

Достатні умови розв'язності крайової задачі (1), (2) дає наступне твердження.

Теорема 3. *Нехай виконані умови теореми 1, а також умови:*

а) існує опукла замкнена область $D_1 \subset D_\beta$, в якій відображення $\Delta_m: D_\beta \rightarrow E_n$, визначене згідно з (16), має для деякого фіксованого $m \geq 1$ єдину особливу точку $x_0 = x_0^m$ ненульового індексу;

б) на межі S_1 області D_1 виконується нерівність

$$\inf_{x_0 \in S_1} |\Delta_m(x_0)| > 2LKW_m(x_0).$$

Тоді крайова задача (1), (2) має розв'язок $x^*(t)$, початкове значення якого

$$x^*(0) = x_0^* \quad (18)$$

визначається значенням x_0^* , яке належить області D_1 .

Нескладно перевірити, що

$$|x_m(t, x'_0) - x_m(t, x''_0)| \leq \left[\sum_{i=0}^m Q^i + \sum_{i=0}^{m-1} Q^i R_2 \right] |x'_0 - x''_0|,$$

$$|x^*(t, x'_0) - x^*(t, x''_0)| \leq (E - Q)^{-1} (E + R_2) |x'_0 - x''_0|,$$

$$\Delta(x_0) \leq |Hd(x_0)| + LM,$$

$$|\Delta(x'_0) - \Delta(x''_0)| \leq \left(\frac{1}{T} R_2 + 2LK(E - Q)^{-1} (E + R_2) \right) |x'_0 - x''_0|,$$

де $x'_0, x''_0 \in D_\beta$, $R_2 = T \left| H \sum_{k=0}^N A_k \right|$.

Тому необхідні умови розв'язності крайової задачі (1), (2) дає наступне твердження.

Теорема 4. *Нехай виконані умови теореми 1. Тоді для того щоб деяка область $D_2 \subset D_\beta$ містила точку x_0^* , яка визначає згідно з формулою (18) початкове значення розв'язку $x^*(t)$ крайової задачі (1), (2), необхідно, щоб для всіх t і довільного $\bar{x}_0 \in D_2$ виконувалася нерівність*

$$|\Delta_m(\bar{x}_0)| \leq \sup_{x_0 \in D_2} \left[\frac{1}{T} R_2 + 2LK(E-Q)^{-1}(E+R_2) \right] |x_0 - \bar{x}_0| + 2LKW_m(\bar{x}_0).$$

Зауважимо, що, аналогічно [2], на підставі теореми 4 можна вказати алгоритм вибору точок, які визначатимуть при $t = 0$ згідно з формулою (18) початкові значення розв'язків розглядуваної крайової задачі.

2. В [7] для крайових задач звичайних диференціальних рівнянь запропоновано модифікацію чисельно-аналітичного методу, де немає потреби розв'язувати визначальне рівняння. Наведемо аналогічний результат для крайової задачі (1), (2).

Теорема 5. Нехай виконуються умови:

а) функція $f(t, x, y)$ визначена, неперервна в області G і задовольняє умову (3);

б) матриця $S = \sum_{k=0}^N A_k$ невироджена;

в) вектор $w_0 = S^{-1}d$ лежить в області D разом зі своїм δ -околом, де

$$\delta = (ET + P)M, \quad P = \sum_{k=0}^{N-1} |S^{-1}A_k|(T - t_k);$$

г) найбільше власне значення $\lambda_{\max}(\Phi)$ матриці $\Phi = 2(ET + P)K$ менше одиниці.

Тоді крайова задача (1), (2) має в області D єдиний розв'язок $x^*(t)$, який є границею послідовних наближень

$$\begin{aligned} x_0(t) &= w_0, \\ x_m(t) &= w_0 - \int_t^T f(s, x_{m-1}(s), x_{m-1}(\lambda(s))) ds + \\ &+ S^{-1} \sum_{k=0}^N A_k \int_{t_k}^T f(s, x_{m-1}(s), x_{m-1}(\lambda(s))) ds, \quad m = 1, 2, \dots, \end{aligned}$$

причому $|x^*(t) - x_m(t)| \leq \Phi^m (E - \Phi)^{-1} \delta$.

Доведення цієї теореми можна здійснити за схемою доведення теореми 1.

1. Самойленко А. М., Ройто Н. И. Численно-аналитические методы исследования периодических решений. – Киев: Вища шк., 1976. – 180 с.
2. Самойленко А. М., Ройто Н. И. Численно-аналитические методы в теории краевых задач обыкновенных дифференциальных уравнений. – Киев: Наук. думка, 1992. – 280 с.
3. Самойленко А. М., Ройто Н. И. Численно-аналитические методы исследования решений краевых задач. – Киев: Наук. думка, 1985. – 224 с.
4. Янчук С. В. Дослідження неавтономних диференціальних рівнянь та системи Чуа: Дис. ... канд. фіз.-мат. наук. – Київ, 1997. – 111 с.
5. Augustynowicz A., Kwapisz M. On a numerical-analytic method of solving of boundary value problem for functional differential equation of neutral type // Math. Nachr. – 1990. – **145**. – P. 255–269.
6. Kwapisz M. Some remarks on an integral equation arising in applications of numerical-analytic method of solving of boundary value problems // Укр. мат. журн. – 1992. – **44**, № 1. – С. 128–132.
7. Трофимчук Е. П., Коваленко А. В. Численно-аналитический метод А. М. Самойленко без определяющего уравнения // Там же. – 1995. – **47**, № 1. – С. 138–140.